

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-97/15)

(2015/C 171/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Sprengen/Pakweg Douane BV

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η σημείωση 5Γ, τελευταίο εδάφιο, στο κεφάλαιο 84 της ΣΟ –λαμβανομένων υπόψη ή όχι των παραρτημάτων Α και Β της Συμφωνίας για το εμπόριο προϊόντων της τεχνολογίας πληροφοριών– να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συσκευές όπως τα περιγραφόμενα στην παρούσα απόφαση *screenplays* πρέπει ως «μονάδες μνήμης σε σκληρούς δίσκους» να καταταγούν στη διάκριση 8471 70 50 της ΣΟ, μολονότι οι συσκευές έχουν τέτοια χαρακτηριστικά και τέτοιες ιδιότητες ώστε να μπορούν να αναπαράγουν αποθηκευμένα στους σκληρούς δίσκους πολυμεσικά αρχεία σε συσκευή τηλεοράσεως ή σε μόνιτορ για βίντεο μετά τη μετατροπή των αρχείων σε αναλογικά σήματα;
- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, πρέπει η κλάση 8521 της ΣΟ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην κλάση αυτή μπορούν να καταταγούν συσκευές όπως τα *screenplays*, έστω και αν η βιντεοφωνική λειτουργία αναπαραγωγής δεν είναι η μόνη, αλλά η κύρια λειτουργία τους;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — María Begoña Espadas Recio κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Υπόθεση C-98/15)

(2015/C 171/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: María Begoña Espadas Recio

Εναγομένη: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE) (Δημόσια Υπηρεσία Απασχολήσεως)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατ' εφαρμογή της νομολογίας η οποία διαμορφώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 2010, Bruno κ.λπ., C-395/08, έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησης, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/EK ⁽¹⁾, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης, την έννοια ότι έχει εφαρμογή σε ανταποδοτικό επίδομα ανεργίας όπως αυτό του άρθρου 210 του ισπανικού γενικού νόμου κοινωνικής ασφαλίσεως, το οποίο χρηματοδοτείται αποκλειστικώς από τις εισφορές που καταβάλλουν ο εργαζόμενος και οι επιχειρήσεις στις οποίες έχει εργαστεί, σε συνάρτηση προς τις περιόδους απασχολήσεως για τις οποίες έχουν καταβληθεί εισφορές κατά τα έξι έτη που προηγούνται της ένομης καταστάσεως της ανεργίας;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, κατ' εφαρμογή της νομολογίας η οποία διαμορφώθηκε με την προπαρατεθείσα απόφαση *Bruno κ.λπ.*, έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 4, του βασιλικού διατάγματος 625/1985, της 2ας Απριλίου (κανονισμός περί των επιδομάτων ανεργίας), στο οποίο παραπέμπει ο κανόνας 4, της παραγράφου 1, της 7ης συμπληρωματικής διατάξεως, του γενικού νόμου κοινωνικής ασφαλίσεως —στις περιπτώσεις «κάθετης» μερικής απασχολήσεως (εργασία τριών μόνον ημερών την εβδομάδα)— εξαιρεί, για τους σκοπούς του υπολογισμού της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας, τις μη δεδουλευμένες ημέρες παρά το ότι έχουν καταβληθεί για αυτές εισφορές, με τη συνακόλουθη μείωση της διάρκειας της αναγνωρισθείσας παροχής;
- 3) Έχει η απαγόρευση άμεσης ή έμμεσης δυσμενούς διακρίσεως λόγω φύλου του άρθρου 4 της οδηγίας 79/7⁽²⁾ την έννοια ότι εμποδίζει ή αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 4, του βασιλικού διατάγματος 625/1985, στις περιπτώσεις «κάθετης» μερικής απασχολήσεως (εργασία τριών μόνον ημερών την εβδομάδα), εξαιρεί τις μη δεδουλευμένες ημέρες του υπολογισμού τους ως ημερών ασφαλίσεως, με τη συνακόλουθη μείωση της διάρκειας καταβολής του επιδόματος ανεργίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 14, σ. 9.

⁽²⁾ Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 003/01, σ. 160).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Ισπανία)
στις 27 Φεβρουαρίου 2015 — Christian Liffers κατά Producciones Mandarinina, S.L. και Gestevisión
Telecinco, S.A.**

(Υπόθεση C-99/15)

(2015/C 171/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Christian Liffers

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Producciones Mandarinina, S.L. και Gestevisión Telecinco, S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον ζημιωθέντα λόγω προσβολής του δικαιώματός του πνευματικής ιδιοκτησίας, ο οποίος ζητεί αποζημίωση προς αποκατάσταση της προκληθείσας περιουσιακής ζημίας υπολογιζόμενη επί τη βάση του ποσού των αμοιβών ή δικαιωμάτων που θα του οφείλονταν αν ο παραβάτης είχε ζητήσει άδεια χρήσεως του επίμαχου δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, να ζητήσει, επιπλέον, χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 45.